

DE CARAPAT
P915785
DRIEMAANDELIJKS
FEB – MAART - APRIL 2014
AFGIFTEKANTOOR
3970
LEOPOLDSBURG

BELGIQUE – BELGIE
B.P.
3970
LEOPOLDSBURG

Vriendenkring Carabiniers
en
Carabiniers - Grenadiers

Driemaandelijks
tijdschrift
26 jaargang

AFZENDER:
LEONARDSTRAAT 60/3
3970 LEOPOLDSBURG

Verantwoordelijke uitgever
Kol SBH Peiren W
Leuvensesteenweg 225/4
3070 Kortenberg

Wie doet wat

ANTWERPEN: REK NR. BE32 6460-1976-7402	Voorzitter Fernandusdijkstraat 24 Tel: 03/6463955 Secretariaat Grote baan 25 Tel 014/655428	Schouwaerts Francois 2170 Merksem Mail: fschouwaerts@skynet.be Van Bourgognie Gilbert 2380 Ravels Mail: gilvabo@skynet.be
BRABANT REK NR. BE36-0010-0597-5781	Wvd Voorzitter en secretariaat Leuvensesteenweg 225/4 Tel & fax 02.252.01.17	Peiren Willy 3070 Kortenberg Mail: willy.peiren@gmail.com
KLAS 49	Voorzitter Zandstraat 51 Tel :014/842645	Beckers Alfons 2431 Laakdal
KLAS 50 REK NR. BE13 3300-5209-7239	Voorzitter - Secretariaat Meldertsesteenweg 9bus 2 Tel: 011/422321 (na 20.00uur)	Aerts Albert 3583 Paal-Beringen
WEST-VLAANDEREN BLOG Http://blog.seniorennet.be/carabinierke1974	Voorzitter Leimolenstraat 31 Tel: 051/501902 Secretaris Hoge Weide 43B Tel: 0497336568	Vervaeke Willy 8600 Keiem Mail: marleen.gheerardyn13@gmail.com Marnik Bogaerts 8904 Ieper vriendenkring-carabinier74@skynet.be
REK NR. BE83 9731 0317 7015	Limburg Voorzitter Leonardstraat 60/3 Tel 011/344884 Secretariaat H van Veldekestraat 29 Tel:089/565419	Hendrickx Albert 3970 Leopoldsburg hendalb@skynet.be Contrijn Francois 3680 Maaseik francios.contrijn@gmail.com
REK NR. BE26 9796-2155-9029	OOST-VLAANDEREN Voorzitter Eeklostraat 168 Tel: 09/2268791 Penningmeester Elslo 47 Tel: 09/3756053	Van Poeke Marcel 9030 Gent- Mariakerke Verdegem Hubert 9940 Evergem
REK NR. BE90-3900 5439 5332	oud OOFFRN 1C WEST-VLAANDEREN St. Maartensbilk 14 /B13 Tel: 050/310978 Pieter Boncquetstraat 17 Tel: 051/314245	Lucas Willy 8000 Brugge Mail: carpat.wvl@skynet.be Dupont Andre 8870 Izegem Rek nr. BE85 0016-0005-4406
REK NR. BE85 0016-0005-4406	MARS COMPAGNIE De Camps Amie Hendrickx A Vercruysse Johan	Av. Des Ramiers 17 1330 Rixenart Leonardstraat 60/3 3970 Leopoldsburg baan naar bree 36 bus1 3990 PEER
HOOFDBESTUUR: REK NR. BE36 0010 0597 5781	Voorzitter Secretariaat Leuvensesteenweg 225/4	Peiren Willy 3070 Kortenberg
AFWERKING CARAPAT:	Hendrickx Albert	3970 Leopoldsburg E-mail hendalb@skynet.be
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER	Peiren W, Leuvensesteenweg 225/4	3070 Kortenberg willy.peiren@gmail.com

Woord van de Voorzitter

Beste Vrienden,

Hopelijk brachten de eindejaarsfeesten u veel vreugde en plezier en bent u met goede moed en vol verwachtingen het nieuwe jaar ingestapt. Voor wie door onheil werd getroffen hopen wij dat met steun van familie en vrienden de storm zonder veel erg is overgewaaid.

In dit nummer zult u kunnen vaststellen dat het onheil weer heeft toegeslagen. Meest bekende overledene is zeker Adjt Chef Maurissen die met veel overtuiging de functie van SCV (sociale en culturele voorlichting) vervulde en er voor zorgde dat met de nodige zorg werd omgesprongen met de archieven en tevens kranten knipsels bewaarde voor de latere historiek. Jacques was een overtuigde medewerker waaraan wij veel te danken hadden. Nog andere families hadden te maken met een overlijden. Aan alle families bieden wij onze innige deelneming en wensen hen veel sterkte en steun van familie en vrienden om het leed te verwerken.

We staan voor een jaar dat ons zal herinneren aan de ramp die ons landje trof in 1914. Inderdaad 100 jaar is een memorabel getal en spreken van een verjaardag vieren is in dat geval onverantwoord, wel van herdenken hoewel dit ook nog een eufemisme is. Wat wij in dat jaar vooral zullen herdenken is de moed die onze voorouders hebben opgebracht om in moeilijke omstandigheden de ellende te verwerken die ons werd aangedaan door onze toenmalig vijand uit het oosten. Om een idee te kunnen vormen van wat zij hebben meegemaakt volstaat het de beelden te bekijken die wij iedere dag op televisie te zien krijgen. Met kar en paard of met volgeladen kinderwagens zijn eigendom verlaten in de hoop toch ergens een onderdak te vinden voor wie weet hoelang. Zij leefden met de hoop dat dit nooit meer zou gebeuren. Een ijdele hoop bleek het 36 jaar later. Want dezelfde bureu vielen terug ons landje binnen . En opnieuw beleefden zij dezelfde toestanden. Een mens zou voor minder hopeloos worden. Wat wij dit jaar zullen herdenken is de moed van onze voorouders die na wanhoopspogingen om vanuit de Vesting Antwerpen de vijand af te remmen door verwoede pogingen rond Schiplaken, Werchter en Londerzeel en later rond Berlaar om de vijand af te slaan en zijn vooruitgang te stoppen . Het mocht niet baten maar zij hadden er geen schuld aan. Hun moed volstond niet om de suprematie van de vijandelijke wapens en training te neutraliseren. Wij hopen dan ook dat wij talrijk aanwezig zullen zijn waar herdenkingen georganiseerd worden. In de loop van het jaar zal hierop uitvoerig worden teruggekomen met details en richtlijnen waar nodig.

Maar niet alleen bij herdenkingen maar ook bij andere activiteiten hopen wij dat wij zullen mogen rekenen op een talrijke deelneming. Sommige van onze bestuurders zijn reeds ijverig bezig om activiteiten te plannen. Een talrijke opkomst is een aanmoediging om in de toekomst er mee door te gaan. Zij doen het voor u, een talrijke opkomst is een dank voor hun inzet. En dat kan . De laatste bijeenkomst in Leopoldsbuurg was een ongekend succes. Het was een gemoedelijke bijeenkomst en de aanwezigheid was overdonderend. Vanuit dezelfde hoek mogen wij nog meer verwachten. Blijf volhouden dan volgen nog veel mooie dagen. Het leven is al zo kort laat er ons het beste van maken. Samen genieten van wat mogelijk is en vriendschap onderhouden dat moeten wij nastreven. Onze Vriendenkring is gekend als een bijeenkomst van vrienden laat er ons zolang mogelijk mee doorgaan. Laten wij er een mooi jaar van maken, wie weet hoeveel er nog komen, maak er het beste van .

WP

Overlijdensberichten

Mevrouw

Albertine VANHOOF

echtgenote van de heer

Mathieu CRAEMERS

Lid van de Hobbyclub Leopoldsburg

Geboren te Wilsele op 9 september 1940 en onverwachts zachtjes
ingeslapen in het bijzijn van haar familie in het Mariaziekenhuis
Noord-Limburg te Overpelt op 23 november 2013.

Roland Paul Felix Boffé

Geboren te Antwerpen 5 juni 1943

Aldaar zachtjes van ons heengegaan

Op 13 september 2013

Verpleger in de infirmerie bij de Carabiniers in Siegen

Van 1969 tot 1974

Aandenken aan

De heer Arnold GIELKENS

Lid van N.V.M.B.B.

Geboren te Sint-Huibrechts-Lille op 13 oktober 1935
en zachtjes ingeslapen in de Palliatieve Zorgenheid van het
Mariaziekenhuis te Overpelt op 26 november 2013

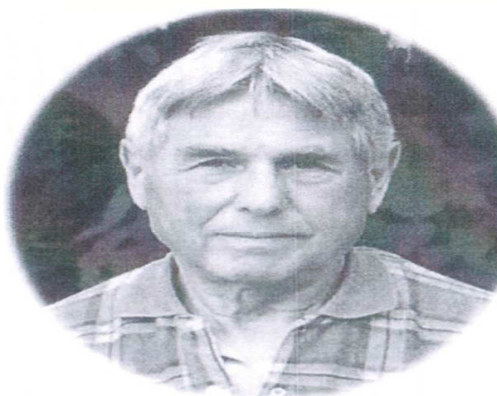
Jacques MAURISSEN

Echtgenoot van mevrouw Theodora VANDEBEECK
gewezen Militair oud Koloniaal - Carabinier
Geboren te Bilzen op 20 augustus 1931
overleden in het Jessaziekenhuis te Hasselt op 27 december 2013,
De uitvaartliturgie, heeft plaats gehad in de decanale kerk Sint-Mauritius te Bilzen
op VRIJDAG 3 JANUARI 2014 om 10.30 uur, waarna hij werd te rusten gelegd in
de grafkelder op de stedelijke begraafplaats van Bilzen. .
Rouwadres: Winterstraat 4, 3740 Bilzen.

CAROLUS VERVLOET geboren te Heist-op-den-Berg op 13 april 1933 overleden te Torhout op
19 januari 2014. Begraven op 24 januari 2014 op het urneveld van de begraafplaats “de Warande” te
Koekelare. Rouwbetuiging kunnen langs www.logghe.geert.be Hij was lid van de Vriendenkring
Onderofficieren west-Vlaanderen.

Dankbare herinnering aan
De heer
Jos De Keersmaecker
echtgenoot van mevrouw
Adrienne Buyst
Geboren te Berlaar op 20 maart 1934
en onverwacht in familiekring
van ons heen gegaan in het UZA te Edegem
op 8 december 2013.
De familie dankt u
voor uw aanwezigheid en uw medeleven.

LUDO BUSSELS

Echtgenoot van Carine Luyts
Geboren te Lommel op 22 januari 1957
Overleden te Tenerife op 10 januari 2014
Uitvaart: in de Aula van het Uitvaartcentrum op donderdag 23 januari
2014 om 13 uur
Begroeting: in het Uitvaartcentrum op woensdag van 19 uur tot 19.30 uur
Ludo was woonachtig te Kwaadmechelen-Ham

Aan de getroffen families bieden wij onze innige deelneming aan en wensen hen veel sterkte om het en
steun ondereen om het leed te verwerken.

Activiteiten 2014

23 januari

Herdenking overlijden van Prins Boudewijn in de Kerk en de crypte te Laken

27 april

Herdenking Steenstraat Gasaanval 1915 aanvang kerk van Zuidschote om 10u00.
Veldwezelt herdenking van de gevechten door het 2de Carabiniers aan het Albertkanaal.

11 mei

Plechtigheid in herdenking van de Carabiniers en de Dragonders die hun leven lieten aan het kanaal noord van Arendonk

23 mei

Herdenking in Laakdal aan het monument van de anciens van het 1ste Carabiniers Prins Boudewijn.

22 of 29 augustus

Plechtigheid aan de gedenkkapel in Oud Stuivekenskerke Georganiseerd door de koninklijke vereniging Vrienden van het Onze Lieve vrouwhoekje

24 of 31 augustus

Herdenking slag rond Schiplaken einde augustus 1914

26 september

Herdenking begin Wereldoorlog I te Brussel en Schaarbeek.

22 oktober

Herdenking van de gevechten rond Stuivekenskerke en Tervate (Groot Diksmuide)

23 oktober

Dag van de Carabiniers te Leopoldsburg

Herdenking gasaanval in Steenstraat in april 1915.

De herdenking gaat door op 27 april met volgend programma:

- 0930 Hr Samenkomst aan het OC Zuidschote
- 1000 Hr Herdenkingsdienst in de kerk van Zuidschote opgeluisterd door Het Jongerenkoor "Klimdraad"
- 1045 Hr Bloemenhulde aan de verschillende Monumenten
- 1230 Hr Receptie en Middagmaal in de feestzaal
Ten Vrielande, brugstraat 27, Boezinge

Door een wiewedstrijd is er verplichte parking met parkingkaart in de Brugstraat, ingang via de Rode lichten (kaarten te verkrijgen bij Stefaan Versavel (stefaan.versavel@telenet.be) of de dag van de plechtigheid in Het OC.

Herdenking 100 jaar aanvang oorlog 1914-18

Iedereen weet dat 100 jaar geleden de Eerste wereldoorlog losbarstte. Onze oosterburen vielen ongenadig ons landje binnen niettegenstaande de bestaande verdragen en overeenkomsten. In deze bijdrage wil ik mij beperken tot inbreng van de Carabiniers en die plaatsen in herinnering brengen waar de Carabiniers actief waren in 1914.

In 1913 werd het 1ste Regiment Carabiniers ontdubbeld om gestalte te geven aan het 2de Regiment Carabiniers. Beide Regimenten bleven de kazerne Prins Boudewijn in Schaarbeek bezetten. In november 1913 werd het Bataljon Carabiniers Wielrijders zelfstandig en aangehecht aan de Cavaleriedivisie. Door een toeval werden in december de Duitse plannen om België binnen te vallen ontdekt. De internationale gebeurtenissen geven aanleiding tot mobilisatie in België met als gevolg dat de bestaande Regimenten nogmaals werden ontdubbeld om het ontstaan te geven aan het 3de en 4de Regiment Carabiniers die hun intrek nemen in de koninklijke Militaire School..De oudere lichten werden opgeroepen om het 1ste en 2de Regiment Vestingcarabiniers te vormen.

Op 03 augustus verlieten de Carabiniers hun respectievelijk kazernes op het Daillyplein in Schaarbeek en de Militaire School. Vier Regimenten en twee vestingregimenten werden in de strijd geworpen. Aanvankelijk vertrokken zij als legerreserve en werden ontplooid als volgt : 1K en 3K in Tervuren, 2K en 4 K naar Duisburg-Huldenberg, de twee Vestingregimenten worden ontplooid in Lier en Sint Katelijne Waver. Op 04 augustus verklaart Duitsland ons land de oorlog.

De 6de Legerdivisie waarvan de Carabiniersregimenten deel uitmaakten werden verplaatst naar de streek van en rond Waver. In die streek bezetten de Carabiniers tegeninfiltratieschermen en hebben enkele korte schermutselingen plaats. Op 18 augustus krijgen zij het bevel terug te trekken naar gemeenten zuid oost van Antwerpen. Van daaruit zullen zij deelnemen aan de eerste uitval vanuit Antwerpen. De Duitsers waren intussen diep België binnengedrongen. Om de reserves die de hoofdmacht volgden af te wenden van de Duitse hoofdkrachtinspanning vraagt het Geallieerd commando aan koning Albert om uitvallen uit te voeren vanuit de vesting Antwerpen. Van 24 tot 26 augustus grijpen de gevechten plaats rond Schiplaken en Elewijt. Daar dit de eerste oorlogservaring is van Carabiniers en Grenadiers lopen de gevechten nogal verward en beleven wij een eerste fusie tussen Carabiniers en Grenadiers. Het wordt steeds moeilijker om de eenheden uit mekaar te houden. Er is geen sprake meer van secties Carabiniers of Grenadiers maar van gevechtsgroepen Carabiniers-Grenadiers. **Ieder jaar worden in Schiplaken deze gevechten herdacht einde augustus.** De grote verliezen hebben uiteindelijk resultaat gehad. De Duitse reserves worden aangetrokken en in de locale gevechten gewikkeld. Op 26 augustus wordt de 6de Legerdivisie teruggetrokken rond Antwerpen.

Na de hergroepering volgde een tweede uitval vanuit Antwerpen naar de streek van Wakkerzeel-Tildonk . De hevigste gevechten hebben plaats rond de Hoeve Dormael en Waelestraat langs de spoorweg Leuven-Brussel. Ook hier zijn de verliezen belangrijk en waarschijnlijk werden veel slachtoffers begraven op het militair kerkhof van Veltem-Beisem. Dit jaar hebben wij er aan de plechtigheid deelgenomen. Sinds korte tijd wordt die plechtige herdenking georganiseerd door de NSB Vlaams Brabant. De opdracht eindigt op 12 september wanneer de Carabiniers worden teruggetrokken naar de streek van Werchter. De Vestingregimenten houden intussen de tussenruimtes tussen de Forten en Schansen waar begin oktober hevige gevechten woedden onder andere rond de schans van Dorpveld, **wat ieder jaar einde september wordt herdacht in Sint Katelijne Waver.**

Na enige recuperatie wordt een nieuwe oproep gedaan om het Belgisch leger een nieuwe uitval te laten uitvoeren deze keer naar Malderen-Londerzeel. De datum is vastgelegd op 26 september. De gevechten lopen tot 29 september. Tussendoor levert het 2de Karabiniers hevige strijd rond Lier waar het onder andere verwickeld geraakt in een onmogelijke opdracht een nachtaanval zonder enige voorbereiding.

De uitvallen vanuit Antwerpen kosten de karabiniers gevoelige verliezen. Na de tweede uitval worden 3K en 4K ontbonden. De resterende manschappen keren terug naar hun regiment van oorsprong.

Na de val van Antwerpen trekt het Belgisch leger terug richting de kust. Ter hoogte van Berlaar worden de karabiniers ingezet om de flank van de terugtrekking te verzekeren. Het oponthoud zal maar een paar dagen duren maar was belangrijk voor de doortocht van het Belgisch leger naar de kust.

Aangekomen in West-Vlaanderen worden zij onmiddellijk ingezet in de streek zuid van Noord van Ieper rond Poelkapelle, Langemark, Bikschote en Merkem. .

Na aflossing door een Franse Territoriale Divisie worden de Karabiniers verplaatst naar de vlakte achter de IJzer. In verlaten weiden slaan zij hun bivak op klaar om in te springen waar de nood het vereist en dat zal niet lang duren. In de nacht van 21/22 oktober slagen de Duitsers er in over de kapotte brug van Tervate troepen te laten oversteken. Tegen de ochtend hebben zij een bruggenhoofd. Opeenvolgend worden 1K en 2K in de strijd geworpen. Eerst zullen zij de vijandelijke vooruitgang stoppen om naderhand ingezet te worden in een hopeloze tegenaanval. **Deze gevechten rond Stuivekenskerke en Tervate zullen dit jaar ter plaatse worden herdacht op 22 oktober.** Zoals iedereen weet zal de Genie bijgestaan door de sluiswachter Gheeraerts aansluitend de sluizen te Nieuwpoort open zetten en de streek “Bachten de Kupe” onder water zetten. De Duitse aanval wordt gestopt maar de gevechten blijven doorlopen in en rond Diksmuide. De IJzer moet worden losgelaten en de spoorweg Diksmuide – Nieuwpoort wordt de nieuwe stelling. Op 26 september zullen de gemeenschappelijke gevechten van Karabiniers en Grenadiers worden herdacht in de Prins Albertkazerne en in Schaarbeek. Eén van deze dagen wordt het scenario vastgelegd. Wij hopen dat wij talrijk zullen aanwezig zijn en tonen dat de karabiniers hun overledenen niet vergeten.

WP

Herdenking aanvang Tweede Wereldoorlog.

Op 26 september 2014 wordt een gezamenlijke plechtigheid georganiseerd door het Regiment. Op dit ogenblik worden de eerste ideeën op papier gezet. In principe worden de deelnemers opgevangen in Evere waar de nodige bussen worden voorzien voor de verplaatsing. De plechtigheid zal starten in de Prins Albertkazerne met een ceremonie aan het gedenkteken van de Grenadiers. Nadien worden alle deelnemers verplaatst naar Schaarbeek voor een plechtigheid aan het monument van de Carabiniers. De start zal gebeuren rond 13u30 en het einde is voorzien rond 16u30 gevolgd door een receptie in het Kwartier koningin Elisabeth te Evere.

De nodige aanvragen worden gedaan om over bussen te beschikken in Evere waar alle deelnemers worden opgewacht en van daaruit naar Brussel gebracht. Het aantal deelnemers wordt beperkt o.a. om transportredenen. Er zal een bijdrage gevraagd worden voor het dekken van de kosten van de receptie voor drank en hapjes.

Meer details zult u vernemen in het volgend nummer.

Herdenking op 23 mei 2014 te Vorst-Laakdal.

Op 23 mei wordt de herdenking georganiseerd in Vorst-Laakdal. We vangen aan met een eucharistieviering in de Sint Gertrudiskerk om 10.00 Hr. Het was het 1ste regiment Carabiniers Prins Boudewijn dat hier de gebeurtenissen van mei 1940 meemaakte met de memorabele heen en weer vanaf het Albertkanaal en terug.

Na de mis worden bloemen neergelegd aan het gemeentelijk monument en vervolgens verplaatsen wij ons naar het administratief Centrum voor de plechtigheid aan het monument van de Carabiniers.

Na de inplaatstelling van het detachement houden respectievelijk de Korpscommandant, de Kol Peiren en Mevr de Burgemeester een toespraak. Nadien grijpt de bloemenhulde plaats aan het monument. Na de plechtigheid volgt een receptie aangeboden door het gemeentebestuur. Aansluitend marcheert het detachement terug naar Leopoldsburg.

Plechtigheid te Arendonk op 11 mei 2014.

Naar jaarlijkse gewoonte worden de Carabiniers en de Dragonders herdacht die sneuvelden Noord van Arendonk in mei 1940. Nadat de Franse Dragonders Nederland waren ter hulp gesnelde moesten zij onder druk van de vijand wijken om op het kanaal aansluiting te vinden met de Belgische Carabiniers. Hoewel de gevechten eerder van korte duur waren waren er toch verschillende gesneuvelden te betreuren. Sobere kruisjes op het ereperk op het Pelgrimsplein herinneren hun namen.

De plechtigheid verloopt traditioneel met een korte bloemenhulde aan het plaatselijk monument om 0950 Hr, waarna de optocht wordt gevormd met op kop de muziekvereniging, gevolgd door de brandweer, een detachement van het Rode Kruis, de prominenten en de andere deelnemers. Voor wie moeilijk te been is volgt een bus de optocht tot de kerk van Voorheide. Om 1100 Hr is er een eucharistieviering voorgegaan door eerwaarde pater Luc Vienne. Na de mis wordt de optocht hervormd om zich te begeven naar het Pelgrimsplein waar de plechtigheid doorgaat.

Na het aanheffen van een treurmars door de muziekvereniging wordt het woord gevoerd door Kol Peiren, de Generaal Marchand, voorzitter van de Vriendenkring Dragonders en de heer Hendrickx, burgemeester van Arendonk. Na de spreekbeurten volgt de bloemenhulde aan het monument met aansluitend de Last Post en het vaderlandslied. Na de plechtigheid brengt de muziekvereniging de Mars van de Carabiniers en volgt er een receptie aangeboden door het gemeente bestuur.

Mits voorafgaande inschrijving kan het middagmaal genomen worden ter plaatse. Zie hierna inschrijvingsformulier, de prijs voor het middagmaal bedraagt € 32,00 per persoon te storten op rekening BE 36 0010 0597 5781 van de vriendenkring Carabiniers en Carabiniers-Grenadiers, Eenenboomlaan 16, 1932 Sint Stevens-Woluwe. Na het middagmaal wil eerwaarde pater Luc Vienne ons, mits voldoende deelneming een rondleiding geven in de abdij van Postel .

WP

Inschrijvingsformulier Arendonk op 11 mei 2014.

Ondergetekendeneemt deel aan:

- *het middagmaal en stort € 32,00 per persoon op rekening BE 36 0010 0597 5781 van de Vriendenkring Carabiniers en Carabiniers-Grenadiers, enenboomlaan 16, 1932 Sint-Stevens-Woluwe*
- *de begeleide rondgang in de abdij van Postel (1430 Hr tot 1630 Hr)*

DatumHandtekening:.....

Provincie Brabant

Wij danken iedereen die op een vlotte en snelle manier het lidgeld 2014 regelde. Dit gebaar is een aanmoediging om de inspanningen verder te zetten. Het zou ook een blijk moeten zijn van eerbied voor het werk dat wij leveren. Wij herhalen nog eens dat einde augustus bij de herdenking in Schiplaken, bij Hofstade wij iedereen uitnodigen om deel te nemen en zo mogelijk met alle karabiniers aan tafel te zitten op die dag.

WP

Aanbod

2012 was de 20ste verjaardag van de fusie van het Regiment Carabiniers met de Grenadiers. Bij die gelegenheid werd een overzicht uitgegeven met als titel “1992-2012 Regiment Carabiniers Prins Boudewijn – Grenadiers, 20 jaar Fusie”.

Opeenvolgend worden volgende punten ontwikkeld:

- de raakpunten tussen Carabiniers en Grenadiers door de jaren heen
- de voorbereiding van de Fusie
- de verschillende opdrachten in het buitenland.

Enkele exemplaren werden ons ter beschikking gesteld en kunnen aangeschaft worden via Albert Hendrickx mits betaling van de verzendingskosten ().

Overschrijven van het bedrag kan via rekeningnummer BE 26 9796 2155 9029 van Vriendenkring Limburg, Leonardstraat 60/3, 3970 Leopoldsburg.

Klas 50

Paal 25 december 2013

Goede vrienden en vriendinnen,

Op de eerste plaats mijn hartelijke dank voor al die mooie nieuwjaarskaarten met de beste wensen. Ja dat doet deugd na zoveel jaren nog meer aan elkaar gehecht te zijn. 2014 in gedachten. Ja ongelooflijk maar waar, 30 jaar geleden bij het nieuwjaarsfeest in familiekring, 1984 samen met Maurice babbelen over de Carpatten van 50. Zou het niet mogelijk zijn om eens die mannen samen te trommelen? Oei, ja de berichten rond gestuurd in al de dagbladen en ja dit lukte. Gans het jaar '84, heel België door kruist. Van dorp tot dorp en stad tot stad en overal kregen we medewerking want Jef wist Jan wonen of Piet, Marcel. Ja, onvergetelijke dagen beleefd. Overal als vrienden ontvangen. Ja, echte vrienden voor het leven. Jongens die ik bij het leger niet gekend had werden uit dankbaarheid onafscheidelijke vrienden. Want door onze werking zagen zij ook hun vrienden van toen weer terug. Om dan op 26 juli 1985 deze reünie samen te zien komen te Leopoldsburg bij de Carpatten van 35 jaar later. Van uit al de compagnies kwamen zij naar voor. Het eerste koud buffet stond klaar op de kluis van Bolderberg – Zolder. En of er gesmuld werd. Waar men nu nog altijd van spreekt. Zo volgde de ene provincie na de andere. Ja wij kregen generaals, kolonels en officieren aan tafel in de Meli (nu Plopsaland). Zaten wij

met 224 personen aan tafel. Echt onvergetelijke momenten, het doet deugd als een gewone soldaat dit kan verwezenlijken en hier nog eens te kunnen over nadenken. Nu, na 64 jaar is er al veel veranderd. Ja vrienden zien weg vallen, ja ook ik heb geliefden zien weg kwijnen en het kwam iedere keer hard aan vrienden te moeten afgeven en het is ook niet altijd roze geur en

maneschijn geweest. En toch altijd trachten de moed er in te houden en de hulp in te roepen van hierboven. Ja ook wij weten het dat het eens zal komen. Dat ons rolletje af zal zijn en alles moeten loslaten. U zult u zich dikwijls afvragen? Albert waar haalt u die moed om deze vriendenkring recht te houden. Ja ook ik ben van 1930 en sta voor mijn 84ste levensjaar maar u weet het, ik ben een bezige bij. Reeds 54 jaar in het bestuur van de mijnwerkers brancardiers. Mee verzorgen van de Lourdes reizen, jaarlijks met de zieken of gezonde. Nu al 25 jaar mee geweest. De Limburgse dag van Banneux. Ons St. Barbara feest de patrones van de mijnwerkers op 4 december. Echt een traditie, dit jaar 20 personen in uniform met helm en lamp. Prachtig. Een mooie kerkdienst waarna de receptie en het avondfeest. Ja hier zijn er nog twee boven de 90 die dit niet willen missen. 7 personen boven de 80. Ja ook dit sterft uit maar wij doen door tot het..... Ben lid van Okra met zijn feesten, uitstappen en reizen. Dit jaar naar Zwitserland, Eind augustus begin september. Rij met de auto ongeveer een 25 km a 30 km. Ook mijn dagelijkse rantsoen pilletjes, dagelijks een 7 à 8 per dag, hart en bloedklachten. Alle 3 weken laten bloed trekken om de waarde te kennen wat nogal goed mee valt. Er zijn ergere gevallen op de wereld als men rond kijkt en jongere mensen ziet die onze hulp nog goed kunnen gebruiken. Parvi Sed Magni "klein maar dapper". Zo goed als we kunnen er door spartelen. Wij vermelden ook het overlijden van Jozef Schouteden van de derde compagnie en een onder officier uit de derde compagnie namelijk Jacques Maurissen en Rene Driekoningen uit Neeroeteren van de tweede compagnie. Dit waren geen leden. Dat zij rusten in vrede. Op dit ogenblik zijn er een 28 ingeschreven en zou het misschien goed zijn om over te schakelen naar ieders provincie. Voor hen die dit wensen? Ik laat u vrij. In 2015 bestaat onze vriendenkring 30 jaar. U ziet maar? Ik zal altijd nieuws laten weten over de klas 50 de dag van de Carabiniers blijven volgen als ook de plechtigheden bij wonen zolang het kan. Lees daarom zeker uw Carapat. Het ga je goed. Hou de moed erin indien mogelijk. Je vriend Albert Aerts

Provincie Oost-Vlaanderen

Lidgelden

Wij danken iedereen voor de vlotte manier waarop de lidgelden betaald werden. Dit zal ons toelaten onze werking in 2014 op een goede manier verder te zetten.

Nieuwjaarsreceptie

Er was een vlotte sfeer en talrijke opkomst. Traditioneel gaan wij na de vergadering ergens gaan eten. Dit was nooit een groot succes. Meestal door het slechte weer. Tot mijn grote verwondering waren er dit jaar 14 liefhebbers om mee te gaan. En het was gezellig.

Vergaderingen

Op zondag 06 april nemen wij afscheid van café Flora. Dit met een etentje met warme beenhesp (prijs € 15,00).

Wij kijken nu al uit naar een oplossing om te vergaderen na april.

Er zullen zeker minder vergaderingen zijn .

- Als tussenoplossing houden wij zondag 8 juni een vergadering in het Esloheschuurke in Evergem , gevolgd door een koud buffet . Aanvang van de vergadering : 11u30.
- Prijs : aperitief +buffet+koffie : € 25,00.
- De drank aan tafel is vrij en zelf te betalen omdat iedereen iets anders drinkt.
- Tussenoplossing 2
- Op zondag 07 september , zelfde scenario . Wij houden een vergadering gevolgd door een mosselsouper. Het is echter nog te vroeg om er al een prijs op te plakken.

Wij hopen intussen een nieuwe definitieve oplossing gevonden te hebben om onze vergaderingen te houden.

Plechtigheid in de Crypte te Laken.

Een delegatie zal aanwezig zijn.

Adegem zaterdag 03 mei 2014 om 15u00.

Plechtigheid Grenadiers, 7de Jagers te Voet, Karabiniers.

Samenkomst aan het Cultureel Centrum “Den Hoogen Pad” om 14u45.

Te voet naar de gedenksteen van de Karabiniers en het 7de Jagers aan de kerk. Verder naar het monument van de grenadiers op de Grote Baan.

Volgt ontvangst in “Den Hoogen Pad” en tekenen van het Gulden Boek.

Per auto naar Raverschoot : Plechtigheid aan het monument van de Karabiniers

Reünie in “t Stadhuis van Raverschoot.

Overlijden

Op 03 januari is Roger de Witte overleden na een zeer lange en slepende ziekte. Hij was 67 jaar. Hij was karabinier in hart en nieren. Niettegenstaande zijn beperkte mobiliteit was hij dikwijls aanwezig op plechtigheden. Op het Te Deum reed hij met zijn scooter de kerk door, want er was vooraan een plaats voorzien voor hem.

Wij bieden aan de familie onze oprechte blijken van deelneming aan. Een delegatie was aanwezig op de bijzetting.

M. Van Poecke.

**Afdeling Carabiniers West-Vlaanderen
afgekort C en C-G W-VL**

Voorzitter VERVAEKE WILLY Leimolenstraat 31 8600 DIKSMUIDE (Keiem) e-mail: marleen.gheerardyn13@gmail.com Tel:051.501902	Secretaris BOGAERT MARNIK Hoge Weide 43 8904 IEPER (Boezinge) Vriendenkring-carabinier74@skynet.be GSM 0497336568
---	--

Jammer dat ze ons niet op de hoogte hebben gebracht

Decroix Roger	Slachthuisstraat	43A	8900	Ieper
Smet Theo	Populierenlaan	22	2070	Burcht
Sohier Albert	Nieuw Zeelanderstraat	7	8957	Mesen
Sypre Julien	Molenstraat	27	8370	Blankenberghe
Taecke Willy	Blauwvoetlaan	31	8301	Heist
Taillieu Rik	Meensesteenweg	43	8800	Roeselare

Enkele leden hebben waarschijnlijk bij vergetelheid hun lid geld niet gestort, dit kan gebeuren. Je hebt nog de kans tot einde maart, wil je nog in geschreven zijn !(uiterste en laatste datum!), zo niet wordt het zenden van “DE CARAPAT onverbiddelijk gestopt “ wat we helaas heel spijtig zouden vinden .Je kan het lidgeld storten door overschrijving op rekening nummer: BE83 9731 0317 7015 vermeld onderaan lidgeld 2014 en jouw toegewezen lidnummer, vermeld op je lidkaart links onderaan Geen lidkaart neem dan contact met Marnik

Dank u voor het verlengen van je abonnement, en terug bij de grote groep van de vriendenkring te behoren.

Zijn overleden :

Als bestuur willen we tevens nog enkele overlijdensberichten melden.

Lagast Fernand uit Brugge

Dotselaere Emanuel overleden in 2011, uit Brugge

Pauwaert Freddy uit Oostende en

Sablain Willy uit Zwevegem

Spijtig hebben we dat nu pas vernomen

Dat ze in vrede mogen rusten

Oproep van een Collega van klasse 75-76 1Cie

Robert Warson is op zoek naar zijn oud collega's Robert was in dienst 1975-1976 te Leopoldsborg Heeft aan de noodhulp mee gewerkt tijdens overstromingen te Ruisbroek en aan de branden in de zomer van 1976.

Robert had graag terug zijn oud collega's terug gevonden. Zijn er van die collega's die lid zijn van de Vriendenkring Carabiniers en Carabiniers-Grenadiers? Je kan hem bereiken op volgende e-mail adres robertwarson@hotmail.com

Gedenkplaatsen van en voor de gevallen Carabiniers 1914-1918
Regiments gedenkplaatsen West-Vlaanderen

Nieuwpoort

Monument Koning Albert vertrekpunt en het sluisen complex

Je kan in het monument boven rond wandelen

Nieuwpoort > Sint-Joris

Gedenkzuil voor het 3de regiment karabiniers en de verdediging van Nieuwendamme 1918

Wie/Wat 3de regiment karabiniers en de verdediging van Nieuwendamme

Situering Brugse Steenweg Sint-Joris, Nieuwpoort > SINT-JORIS - Gedenkzuil 3de regiment karabiniers en verdediging van Nieuwendamme 1918 langs de Brugsesteenweg (N367) op de hoek met Generaal Baron Dossinstraat

Datum van plaatsing 27/05/1951

we verplaatsten ons vervolgens richting Diksmuide

Diksmuide Stuivekenskerke

Gedenkplaat voor het 1ste en 2de regiment karabiniers en de slag aan de IJzer oktober 1914

Stuivekenskerke aan de ingang van de kerk .!

Wie/Wat 1ste en 2de regiment karabiniers en slag aan de IJzer

Situering Stuivekenskerkestraat, St.-Pieterskerk (links en rechts van de ingang kerk)

Datum van plaatsing onbekend

Van hieruit gaan we op een 3 tal km verder naar het Onze-Lieve-Vrouwhoekje

Gedurende de stellingenoorlog werd die post geleidelijk uitgebreid tot een “grand garde”, een grote wachtpost. Dit was een geheel van posten in het geïndeerd gebied tussen de IJzerdijk en de spoorwegberm. Hier was een compagnie infanterie opgesteld, met enkele mitrailleurs.

De verbindingswegen liepen over lange en glibberige loopbruggen. In de grote wachtpost waren geregeld verliezen door beschietingen, door het vuur van mitrailleurs en scherpschutters, bij acties van patrouilles, bij de bevoorrading en aflossing. Het was er altijd gevaarlijk, het leven was er hard en ongezond.

SLEUTELPOSITIE

De grote wachtpost “Oud-Stuivekenskerke” had een belangrijke plaats in de Belgische verdediging. Hij lag meer dan een kilometer voor de frontlijn en op een kleine verhevenheid in het vlakke landschap, hij kon een ruim deel van het front en van het niemandsland waarnemen en onder vuur houden. “Oud-Stuv” bewaakte de Duitse posten op de westelijke oever van de IJzer en zorgde voor de verbinding met de grote wachtpost Reigersvliet, bij de puinhopen van de hoeve met die naam. Hij beschermde ook de linkerflank van de sector Kaaskerke, vlak tegen de IJzer.

BUNKER

In 1916 kregen de loopbruggen een betonnen scherm. In de torenruïne bouwde de genie een betonnen bunker voor een mitrailleur- en observatiepost, met daaronder een schuilplaats.

Naast de puinhopen van de hoeve kwamen twee betonnen schuilplaatsen: één voor de commandopost en één voor de hulppost. In 1917 was deze grote wachtpost een complex van posten en postjes, loopgraven en verbindingsgangen, prikkeldraadversperringen en loopbruggen.

GEVECHTEN BIJ DE REIGERSVLIET

In maart 1918 verdedigde de Cavaleriedivisie de sector Oud-Stuivekenskerke: een stuk van twee kilometer aan de spoorweg, met daarvoor twee grote wachtposten ten oosten van

Reigersvliet. In het noorden Reigersvliet, in het zuiden Oud-Stuivekenskerke. In de morgen van 6 maart 1918 werden beide grote wachtposten beschoten en daarna aangevallen. Bij de Reigersvliet moesten de verdedigers wijken maar de aangekomen versterking kon de verloren posten heroveren. Bij Oud-Stuivekenskerke konden de mitrailleurs van het Tweede Bataljon Karabiniers-Wielrijders de Duitse aanval breken. In de morgen van 18 maart 1918 kwam een nieuwe dubbele aanval. Bij Reigersvliet konden de verdedigers standhouden, een tegenaanval door het Vijfde Regiment Lansiers kon de grote wachtpost ontzetten. Bij Oud-Stuivekenskerke moest de opgestelde compagnie van het 1ste Bataljon Karabiniers-Wielrijders wijken tot aan de post bij "De Smis,, een andere compagnie van hetzelfde bataljon kon tegen de middag de verloren posten heroveren.

OORLOGOORD

In 1922 kwam de torenruïne op de lijst van 25 te behouden oorlogsoorden, zoals ook de Dodengang met de Cavalier. De Belgische Touring Club richtte er in die tijd een demarcatiepaal op: een kleine zuil die aanduidt waar de Duitse opmars gestopt werd. Je vind er tevens een mooie Kapel gebouwd dit met prachtige glasramen

GEDENKKAPEL

Kapitein-commandant Lekeux keerde in april 1919 terug naar het klooster waar hij vóór de oorlog novice was. In 1920 werd hij pater Martial. De franciscaan ijverde voor de bouw van een gedenkkapel in Oud-Stuivekenskerke. In 1925 werd de kapel ingewijd en meteen toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw van de Zege.

ONZE-LIEVE-VROUWHOEKJE

De site van Oud-Stuivekenskerke verwierf een nieuwe naam. Vanaf 1954 ijveren "De Vrienden van het O.L.Vrouwhoekje" voor het onderhoud van het oorlogsoord.

In 1959 was de site als landschap gerangschikt, met inbegrip van "het puin van de beschoten kerktoeren". In 1961 werd de torenruïne geconsolideerd, op het platform kwam een bronzen oriëntatietafel. Sinds 1993 is de torenruïne als monument erkend.

GEDENKTEKENS EN GEDENKPLATEN

Links en rechts van de kapel staat een monument: van het Vijfde Regiment Lansiers en van de twee bataljons karabiniers-Wielrijders. In de periode 1955 - '66 werden rondom de kapel 41 gedenkzuiltjes opgericht. Ze herinneren aan ingezette eenheden (b.v. regimenten) uit de verschillende divisies. Naast de gedenkplaten in de kapel zijn er de twee aan de torenruïne: de bronzen voor artillerieofficier en pater Lekeux, de stenen voor korporaal Georges

Mardaga.(Stuivekenskerke) onze

Datum van plaatsing 05/07/1959

41 gedenkstenen voor regimenten rond de gebedskapel, waaronder Gedenksteen (10) voor het 2de en 4de regiment karabiniers. en Gedenksteen (38) voor het 1ste en 3de regiment karabiniers.

We rijden terug richting Diksmuide langs de IJzer en komen aan de Dodengang

Gedenkzuil 'Dodengang - Boyau de la mort'

Situering Kaaskerke, Diksmuide

Van hieruit moeten we ons een stuk verplaatsen richting Ieper

ZUIDSCHOTE

Gedenkplaat voor de slachtoffers van de karabinierseenheden tijdens de eerste Duitse aanval Wie/Wat gesneuvelde Carabiniers tijdens de eerste Duitse gasaanval

Situering Generaal Lotzstraat (tegen de huisgevelkant straat huisnr. 15) Zuidschote, Ieper

Als eer aan de gesneuvelden is er tevens een karabiniersstraat en een Grenadiersstraat in het dorpje

Datum van plaatsing onbekend

Je vind er ook een Obelisk voor het Regiment Grenadiers en de gasaanval op 22 april 1915

Wie/Wat Regiment Grenadiers en gasaanval op 22/4/1915

Situering Grenadiersstraat (rechts van de weg, richting Steenstrate), 100 meter voorbij de Generaal Lotszstraat Zuidschote, Ieper

Datum van plaatsing 22/04/1934

Vervolg deze weg en je komt op de hoofdweg Ieper-Diksmuide langs de rechterkant bemerk je het Franse herdenkingskruis langs de Provinciebaan

We komen enkele andere monumenten op onze weg naar de volgende gedenkplaats van de Carabiniers tegen te Westrozebeke

We volgen de grote baan verder naar Ieper en vervolgens gaan we rechts de gemeente Boezinge binnen we vervolgen deze weg door het centrum tot aan de tweede afslag links op de splitsing hier rechts vind je een demarcatiepaal en ook het monument Kleine Bertha, dit is een Duits kanon dit staat bovenop een bunker. We volgen verder de Brugstraat naar de lichten, we steken de baan over richting Langemark. Na ongeveer een km merken we aan de linkerkant aan het kruispuntje een Bretoens monument

We rijden verder door Langemark, aan de splitsing houden we rechts aan en vervolgens aan de lichten gaan we rechtsaf richting Zonnebeke, vervolgens kom je aan het kruispunt naar IEPER recht voor u heb je het Canadees monument een hoog monument met een buste van een treurende Soldaat, dit is een massagraf ! Hier aan dit kruispunt gaan we linksaf en rijden Poelkapelle binnen. Hier op de rotonde bemerk je het bekende Guynemer monument Georges Guynemer was een pionier voor de Franse luchtvaart in oorlogstijd. De luchtgevechten stonden nog in de kinderschoenen maar Guynemer slaagde er in om meer dan 50 Duitse gevechtsvliegtuigen neer te halen. Hij behoorde tot een elitekorps van de Franse luchtmacht het 'escadrille "des cigognes"'. Op 11 september 1917 werd Guynemer neergehaald en zijn lichaam werd nooit teruggevonden.

Het monument dat werd opgericht domineert het dorpsbeeld van Poelkapelle. Op de top van een hoge zuil is een bronzen ooievaar geplaatst met neerwiekende vleugels die vliegt in de richting waar Guynemer zou zijn gecrasht.

Een lauwerkrans siert de zuil die is opgehangen in de richting van het geallieerde front en het laatste dagorder van Guynemer staat gebeiteld in de steen.

We gaan richting Hooglede, volgen dus de hoofdweg en zo gaan we naar Westrozebeke. Net voor u aan de rotonde bent vind je ons monument aan de rechterkant. We rijden verder de rotonde op en nemen de afslag naar Passendaele toe

ZONNEBEKE - PASSENDAELE

Gedenkplaat 4de karabiniersregiment

Wie/Wat 4de karabiniersregiment

Situering 4de Regiment Karabiniersstraat, tegen zijgevel oud gemeentehuis Passendale, Zonnebeke

DATUM VAN PLAATSING onbekend

Gedenkplaat 4de karabiniersregiment

Wie/Wat 4de karabiniersregiment

Situering 4de Regiment Karabiniersstraat, tegen VOOR GEVEL oud gemeentehuis Passendale, Zonnebeke

DATUM VAN PLAATSING onbekend

Je kan je reis nog wat verder zetten centrum Zonnebeke waar je in het kasteel park en rond de kerk nog interessante sites en herinneringen aan 14-18 kan zien [Memorial Museum Passchendaele 1917](#)

En je kan afsluiten met een bezoek te Ieper aan Flandersfield op de Grote Markt.

Wordt vervolgd met de Militaire Belgische Begraafplaatsen in West-Vlaanderen en de Demarcatiepalen

Provincie Limburg

Aan alle Carabiniers

Op 18 juni 2014 gaan we op bezoek in de Stad van de Smaken “Hasselt”

Waar komen we samen?

In de oude gevangenis van Hasselt, Martelaerelaan nu Universiteit- bibliotheek

Wanneer: 18 juni 2014 om 10.00 uur

Waar parkeren met de auto: Koning Boudewijnlaan (gratis)

Wat gaan we doen

10.30 uur Welkom en kennismaking

11.30uur Middagmaal tot 12.30 uur Soep en dagschotel + 1 drankje

Bezoek aan de oude gevangenis (met gids)

13.30 uur bezichtiging van de stad met toeristisch treintje (duur 50 min)

14.30 uur bezoek aan het Jenevermuseum (Schol)

En om af te sluiten nog een lekkere Hasseltse koffiekoek en een tas koffie

Organisator Ria & Patrick Engelen - Strauwen

Wie mag mee: iedereen van de Vriendenkring

Inschrijving: via overschrijving op rekening BE26 9796 2155 9029 van de

Vriendenkring Carabiniers - Prov Limburg - Leonardstr 60/3 - 3970 Leopoldsburg

Met vermelding aantal deelnemers

Prijs: 40€ per persoon

Inschrijving tot 07 juni 2014

Tot dan

Plechtige herdenking te Veldwezelt

Zondag 27 april 2014

Traditiegetrouw herdenken we in de maand mei de slachtoffers van de inval van de Duitsers op 10 mei 1940.
Dit jaar is de datum vervroegd en zal de plechtigheid plaats vinden op 27 april 2014

Programma

09.00u samenkomst aan het ontmoetingscentrum BERENHOF Berenhofstraat (vlak bij de kerk)

Optocht naar de kerk, onder begeleiding van de Koninklijke fanfare St. Lambertus

Eucharistieviering

Dodenappel en bloemenhulde aan de gedenkplaat van het 2de Carabiniers

Optocht naar het monument van de Burgerlijke slachtoffers en het militair Kerkhof

gevolgd door een bloemenhulde en toespraken.

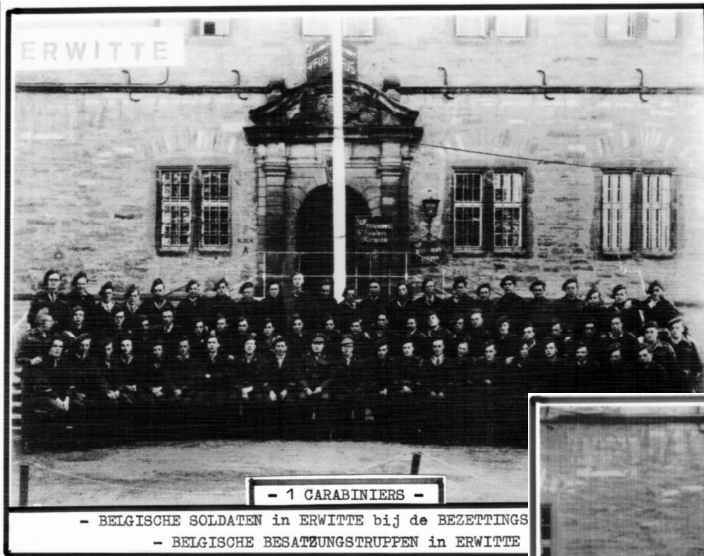
12.00u Banket in het Berenhof prijs per persoon 25,00€

Deelnemers gelieve zich in te schrijven voor 15 april 2014

Deelnemers aan het Banket gelieve de som te storten op BE26-9796-2155-9029 van de Vriendenkring Carabiniers, Prov. Limburg, Leonardstraat 60/3, 3970 Leopoldsburg

Hendrickx Albert & Contrijn Francois

Carabiniers in Erwitte

In de Carapat 2/2013 staat het verhaal over het Kasteel van Erwitte, in de omgeving van Soest

Toen luidde de vraag: "zijn daar ooit Carabiniers gestationeerd? Wel, hieronder het bewijs

het is dus Ja Bedankt August Vandewalle voor de fijne opzoeking

Flitsen uit lang vervlogen tijden

Soldaten even de Koning te rijk

Leopoldsburg zou zonder het koningshuis anders heten.

Erger nog, het zou niet eens bestaan.

Toen. Koning Boudewijn hier vorige week sierlijk wentelwiekend neerstreek moet hij dat ook gedacht hebben.

Zijn meer dan betovergrootvader. kwam hier in...1835 te paard aan: Hij was naar Diest afgezakt

om het militair kamp uit te breiden. En net voor

Kongo ontdekte hij rond Beverlo. duizenden hectaren ongebruikte heide Hij kleurde ze met kaki en gaf zijn naam aan de nieuwe nederzetting Daar kwam hij vaak en graag Nu is zijn lemen kasteel in het park al lang afgebroken en Boudewijn laat het kamp wat links liggen. Op het hoofdkwartier wist de dag voor zijn bezoek

niet eens iemand ons te zeggen hoe lang het geleden was dat de Vorst hier nog eens was geweest. De kuisvrouw achter de bar tipte op acht jaar maar voor de precieze gegevens moesten ze naar het paleis bellen. De koning bekeek ons s'anderendaags in ieder geval alsof hij hier elke dag kwam. Voor de fotografen' hadden de militairen een averechtse route ontworpen zodat ze de vorst overal in het gezicht liepen. Vandaar die fraaie close-ups in alle kranten. Wij keken ondertussen over zijn rug mee naar soldaten die hun kop in de grond trekken net voor tanks het helmgras platwalsen Brave jongens in ban van de rups. Een gesprek met de koning heeft een privé karakter. Dat wordt elke journalist voordien duidelijk op de mouw gespeld Als de vorst tegen een rekrut uithuilt dat hij het ook niet meer ziet zitten, dat hij bang is voor de bom en dat zijn vrouw .beter erwtensoep kookt dan ze hem hier voorschotelen mogen wij dat niet schrijven.

Maar hij zei het niet. Hij straalde en stevende op de gewone soldaat af, van man tot man. Die kerels mochten hun oefeningen zelf aan het opperwezen uitleggen. Eerst wat zenuwachtig en dan vol overtuiging. De Koning leverde door zijn eerlijke interesse plots bijna ongewild problemen op. Zo ontwapenend reageerde hij. En een officiële cocktail wilde hij ook al niet. Wel een veldreceptie met strijdende soldaten waarop ieder niveau van hoog tot laag met één man moest vertegenwoordigd zijn. Ook de vrouwen, al knikten die wel even met de knieën toen hij daar in de gemeentebossen plots op hen afstormde. In Brussel neuriede ondertussen bij de opgewarmde erwtensoep een eenzame sprookjesvorstin. "Koningske, waar heb jij zo lang gezeten?"

L.B.

Uit Filmnieuws van 12 Okt 83

Nieuwsblad 2 Augustus 1983

Met de hele familie soldaatje spelen

Leopoldsburg

Met vele honderden waren ze afgezakt naar de militaire heide van het Kamp van Beverlo: Bomma's Bompa's, lieven en kinderen Voor een keer konden ze hun kaki-mansvolk in volle actie zien. Het werd een heel bijzondere kennismaking met de Karabiniers

"Als ze kwaad spreken moeten ze weten waarover ze het hebben", lacht luitenant-kolonel Peiren 's morgens bij de koffie ter verantwoording van het initiatief. Wij hebben niets te verbergen. Daarom brengen we ook geen klaterende show of afgebakende rondleiding. Voor één keer mag iedereen alles zien en we zijn in volle actie. Zo willen we het kazerneleven tonen, met fouten en gebreken. Wij werken in ons kwartier elke dag met zo'n 700 man samen: 350 miliciens, 200 vrijwilligers en de rest is kader. Denk daar nog de gebouwen, de oefenterreinen, de wapens, de keuken en 150 voertuigen bij en je kan je inbeelden dat we onze handen vol hebben. Maar vandaag moet alles niet zo stipt verlopen, we kunnen de toevallige burgers onze dagelijkse discipline niet opdringen."

Oorlog

Ondertussen passeren de eerste families aarzelend de opgeblonken schildwachten. Dan

vinden ze hun weg naar de kamers en door het mulle zand over vlakke heide ook naar de oefenterreinen. Het lijkt wel een kilometerlange, attractieve wandeltocht. Wie de rode pijlen volgt, komt bij de anti-tanktraining.

Vaders kijken gespannen toe als hun zoon in een klein gat onder de grond kruipt om tanks over zich te laten donderen. Moeders houden hun hart vast als de karabiniers zich aan rijdende tanks vastklampen en er over heen lopen. Voor de kinderen is het gewoon soldaatje spelen. Ook als er geschoten wordt en alarm gegeven. Iedereen blijft rustig toekijken als de soldaten wegduiken voor een nucleaire en chemische aanval.

Wie de gele pijlen volgt, krijgt zowaar een echte oorlog te zien. Een showaanval van een hele compagnie met vijand en al, begeleid door luidsprekercommentaar. Dat moest normaal een uurtje duren maar „de slechten" waren al op een goed kwartier ingeblikt.

Als er dan totaal onverwacht ook nog vier keer zeventig para's tegelijk worden gedropt, kan de verbazing van het vakantievolk niet meer op.

De stoeltjes worden weer opgeplooid, het zand uit de sandaaltjes geschud, de gecamoufleerde wangen ter afscheid gekust.

's Avonds voelt Jan Soldaat zich echter eenzamer dan ooit voorheen. Zand tussen de tanden, ijzeren bedrand onder de billen. „Mogen we morgen terugkomen?", vroeg zijn broertje. Morgen?

Leo Bormans

Mijn naam is DE CROOCQ ETIENNE en woon in Lochristi Oost-Vlaanderen. Ik was karpat in 70-71 bij 1 ste cie. 1 ste peloton in Siegen, die compagnie stond onder leiding van kapitein BECX. Daar waren nog luitenant DE BUYSERE, chef DE BELDER en de sergeanten VAN GOMPEL en HICK. Ook nog enkele namen van mede karabiniers, DE PAUW ALEC (Bornem) -DE BAETS(Aalter)-DE PAEPE ALBERT(Vinder haute) -DE PAEPE(Antwerpen) -DE GRANDE MARC(Vinder haute) -DE VROE LUC (Baasrode) -DE DEYNE -BAYENS ERIC (Gent)-BLOMMAERT-VEREECKEN (Stekene) –BLOMME (Brugge) –BULTINCK (Heist).

Ik heb ook eens in je gastenboek gekeken en daar zijn me twee namen opgevallen. Ten eerste FELIX BELEN daar werd hij vernoemd als chef(kok) in de troepenkeuken in 73-74. Ik heb mijn vaste diensten gedaan in de mess Ooff in 70-71 onder een chef FELIX, ik denk dan ook dat het wel de zelfde kan zijn, gezellige tijd bij een goede chef. Ten tweede MARLEEN KIEKENS, ze had nog twee broers denk ik en dan

kwamen ze met de familie de zondag in de mess eten. Ze was ook leidster van de scouts , vriendelijke jonge dame. Ik heb ook nog wat foto's van die tijd, die stuur ik je samen op (ook eentje met chef Felix). Zijn er soms in de vriendenkring nog mensen van 70-71 1ste cie. bekend dan mogen ze me altijd laten weten. Nog veel plezier met je leuke web site.
vriendelijke groeten

Het laatste nieuws van 24 september 1983

SPORTIEVE MILITAIRES TE LEOPOLDSBURG. — Sport bij het leger hoort als onderdeel van de opleiding en training. Te Leopoldsburg had een algemene sportdag plaats onder de eenheden. De beker van de brigade werd gewonnen door het regiment Carabiniers Prins Boudewijn

etienne.de.croocq@telenet.be
ETIENNE

Project H12

Beste Vrienden,

We zijn ondertussen een paar maanden verder en we kunnen fier zijn u te melden dat het Project H12 al een eerste resultaat heeft opgeleverd, namelijk de zaal Marscompagnies Afrika.

Na verschillende noeste werkdagen zijn we erin gelukt de zaal volledig af te werken.

Eerst hebben we alles opgekuist en dan de muren en de deuren een verflaag gegeven, vervolgens zijn we begonnen met de aankleding van de zaal. Gezien Albert heeft deelgenomen aan de mars compagnie was (en is hij) de deskundige persoon om alles in de juiste context te plaatsen.

Verschillende panelen met foto's werden vernieuwd en opgehangen , alsook alle mogelijke attributen, wapens en voorwerpen kregen een poetsbeurt en een plaats in de zaal. Niet alleen van de Carabiniers, maar ook van de Grenadiers hebben we de ter onze beschikking staande voorwerpen en attributen gebruikt. We zijn tenslotte gefuseerd, en eendracht maakt macht nietwaar ?

Moesten er nog mensen (van beide regimenten) zijn die voorwerpen uit die periode willen afstaan of uitlenen, we hebben nog ruimte om die te plaatsen.

Willen jullie de zalen die afgewerkt zijn bezoeken, het kan tijdens de opendeurdag van de Brigade op 18 Mei 2014 (méér details hiervan in de volgende Carapat).

Zoals eerder reeds gezegd zijn alle ideeën en voorstellen steeds welkom, in de mate van het mogelijke zal er rekening mee worden gehouden en we zullen jullie via deze weg op de hoogte houden van de vordering van de werken.

Contact kan via gsm 0468 105266 of op : serge.vanooteghem@hotmail.com

Serge Vanooteghem
Coördinator

23 Januari Herdenking Prins Boudewijn

Op 23 januari had de plechtige herdenking plaats van het overlijden van Prins Boudewijn. In de kerk gaf de korpsadjutant lezing van de levensloop van de Prins. Voor hen die er niet konden bij zijn geven wij die tekst hierna, zodat iedereen zich een idee kan vormen wie de Prins was .

Boudewijn Leopold Filips Marie Karel Anton Jozef Lodewijk

Geboren te Brussel op 3 juni 1869

Overleden te Brussel op 23 januari 1891

Prins van België, Hertog van Saksen,

Prins van Saksen Coburg Gotha

Oudste zoon van Filips van Vlaanderen, broer van Koning LEOPOLD II.

Koning Leopold II huwde op 18-jarige leeftijd met Maria Hendrika van Oostenrijk, zij was de kleindochter van Leopold II van Oostenrijk. Ze schonk Koning Leopold II vier kinderen:

- Louise (18 februari 1858 - 1 maart 1924), trouwde met Filips van Saksen-Coburg Gotha
- Leopold (12 juni 1859 - 22 januari 1869) 9 jarige leeftijd
- Stefanie (21 mei 1864 - 24 augustus 1945), trouwde met Rudolf van Oostenrijk
- Clementina (30 juli 1872 - 8 maart 1952), trouwde met Napoleon Victor Bonaparte

Door het overlijden van zoon Leopold op 9 jarige leeftijd was er geen mannelijke troonopvolger, Kroonprins. Koning LEOPOLD II zag in zijn broer Filips, de graaf van Vlaanderen, niet de geschikte

troonopvolger: de graaf was hardhorend en bijna even oud als de vorst. Daarom vestigde koning Leopold II na de dood van zijn enige zoon zijn hoop op zijn neef Boudewijn zoon van zijn broer, Filips Graaf van Vlaanderen.

De jonge prins Boudewijn beleefde een gelukkige jeugd in het paleis van de Graaf van Vlaanderen in de Regentschapsstraat in Brussel. Hij groeide er op samen met zijn zusters en broer Albert. Al gauw werd de jonge prins zachtjes voorbereid op zijn toekomstige taak.

Een dag uit het leven van de Prins 1880 – 11 jaar oud

40 uren les per week: met 4.30 Frans, 3 uur Nederlands, 5 uur Duits, 1 uur Engels, 3.30 Latijn, 4 uur militair onderricht (11 jaar). Zijn vakanties bracht hij door in Les Amerois (Ardennen) en te Sigmaringen (Duitsland) het gebied van zijn grootouders langs moederszijde. Voor het overige verbleef hij aan het Paleis in de Regentschapsstraat

Op 11 mei 1884 volgde hij zijn studies aan de militaire school met de 35^e promotie. Hij was toen 15 jaar oud. Het schoolprogramma omvatte 42 uur. Daarnaast kreeg hij onderricht in paardrijden, schermen, tekenen en dans. De lessen begonnen om 07.00 uur en eindigde meestal omstreeks 21.30 uur.

Op 5 mei 1886 vervoegde hij het Regiment Grenadiers. Hij was toen 17 jaar. In front van het Regiment Grenadiers en in aanwezigheid van Koning Leopold II legde hij de eed af en werd hij erkend als onderluitenant.

Citaat uit de toespraak van Koning Leopold II tijdens de investituur.

Het is niet zonder een diepe ontroering dat ik me vandaag herinner dat ikzelf, ongeveer veertig jaar geleden in 1847 – hier op dezelfde plaats, voor hetzelfde Regiment der Grenadiers de grondwettelijke eed aflegde.

Mijn gestalte maakte mij misschien die eer waardig. Betekenend dat in die tijd de Grenadiers bestonden uit grote mannen in rijzige gestalte. Koning Leopold II doorliep bij de elite eenheid Regiment Grenadiers al de officiersrangen tot en met kolonel. Ook de koningen Albert I en Leopold III doorliepen bij de Grenadiers de officiersrangen.

In 1887 nam de Prins op een officiële gelegenheid het woord in het Vlaams hetgeen in die tijd aanleiding gaf tot een algemeen enthousiasme.

Op donderdag 10 januari 1889 beleefde het Regiment Karabiniers een grootse dag. Dit ter gelegenheid van de ontvangst van Prins Boudewijn die dadelijk bij aankomst in het klein Kasteeltje, een kazerne midden in een volkswijk te Brussel en heimat van de Carabiniers, als Luitenant en Karabinier werd erkend. Het was een groots feest en eer voor het Regiment Karabiniers. Ons land was nogmaals getuige van de affectatie die hun vorsten hadden ten opzichte van de Belgen alsook van de eerbiediging van hun tradities. Zonder de uitstekende waarde van de andere korpsen in twijfel te trekken, kon men duidelijk verklaren dat geen enkel regiment in wezen meer populair en nationaal was dan het Regiment Karabiniers. Het Regiment herinnerde niet alleen aan de glorierijke dagen van 1830 met de Jagers van Brussel, het werd tevens beschouwd als de verzameling van alle belangrijke vrijwilligerskorpsen en de Partizanen van Capiaumont tijdens de onafhankelijkheidsstrijd.

Een citaat uit de intredespeech van de Prins aan de officieren van het Regiment; Ik ben zeer getroffen door de hartelijke ontvangst die mij werd aangeboden. Ik ben fier het uniform te dragen van de Karabiniers die, met reden, zo populair zijn. Ik ken U heren, ik ben op de hoogte van de krijgshaftige en roemrijke tradities van ons mooi Regiment Karabiniers.

Op 3 juni 1889 wordt Prins Boudewijn bevorderd tot kapitein, hij is dan 20 jaar.

Op 21 juli 1889 wordt hij bevorderd tot kapitein-commandant en wordt hij erkend als commandant van de eerste compagnie Karabiniers. Niet voor niets noemen we deze compagnie The Royal First.

In augustus was de Prins met het Regiment op manoeuvres en woonde daarna de Duitse manoeuvres bij in de omgeving van Hannover. Na de vakantie hervatte hij de dienst en ging hij elke morgen naar de kazerne. Zijn compagnie had rekruten in opleiding, een taak die hij enthousiast opnam. Tijdens de opleiding overleed één van zijn soldaten. De Prins hield eraan de begrafenis bij te wonen. Hij volgde de lijkwagen te voet, weigerde de plaats in te nemen die hem voorbehouden was in het koor van de kerk en bleef tijdens de lijkdienst bij de andere officieren van het Regiment. Dit is slechts één van de voorbeelden die deze mens, Kroonprins typeerde als een man van het volk.

Als commandant van de eerste compagnie vervulde hij zijn functie gewetensvol, met kennis en bevoegdheid. Zoals zijn collega's van de andere compagnieën bracht hij dagelijks verslag uit bij de adjudant-majoor, tekende hij de administratieve stukken, wanneer noodzakelijk deelde hij de straffen uit aan zijn Karabiniers en gaf hij persoonlijk de vergunningen. Dikwijls na een lange mars, betaalde hij aan zijn

Karabiniers een pint in een herberg van de buitenstad. Hij kende ze bij naam en voelde zich met hen diep betrokken en verenigd.

Een onderofficier schreef:

Het is niet te begrijpen wat een achting wij voor hem koesteren omdat al zijn aandacht naar de nederigen gaat, naar de soldaten en de onderofficieren. Wij kunnen hem aanklampen zonder schroom; hij heeft voor elkeen een vriendelijk woord. Vaak heb ik hem zijn pijp zien aansteken met behulp van deze van een van mijn gezellen. Hij komt dikwijls met ons een praatje houden en aan de ene of andere inlichtingen vragen over de familie, over de toestand van onze ouders, het leven thuis en wanneer hij verneemt dat wij bezorgd of bedroeft waren om de oudjes die wij hadden achtergelaten; zocht hij een middel om ze op een of andere wijze ter hulp te komen. Ik kan verschillende vrienden noemen wiens ouders op die wijze door de Prins geholpen werden.

De Prins was een jonge knappe man, met een bescheiden en in wezen een bedeesde houding; hij had een zachte stem, was verstandig en moedig. Kortom een goed karakter en bovendien godsvruchtig. Hij werd geprezen en Koning Leopold was fier over zijn neef en opvolger.

Eind november 1890 voerde de Prins een oefening aan in de omgeving van Brussel. Waarschijnlijk trof hem tijdens die bewuste oefening, die in zeer koude omstandigheden verliep, de kwaal die hem later fataal werd.

Op 16 december was de Prins present op de plechtige opname van zijn broer Albert in de Krijgsschool.

Opnieuw trof de Prins een zware verkoudheid

Boudewijns zuster Henriëtte werd kort hierna zwaar ziek door influenza gevolgd door een longontsteking, die gans de familie zou treffen.

Op 5 januari 1891 diende Boudewijn zijn dienst in de kazerne te staken maar bleef in contact met zijn chefs en vrienden bij middel van briefwisseling. Het ging verder enkel bergaf. Op 17 januari wordt hij ernstig ziek en kan hij zijn bed niet meer verlaten.

Op 23 januari 1891 om 01.45 uur overleed de prins. Tijdens diezelfde nacht bereikte het droeve nieuws de kazerne van de Karabiniers.

Het overleden lichaam werd gebalsemd en gekleed in zijn uniform van kapitein – commandant van de Karabiniers versierd met het groot lint van de Leopoldsorde. De uitvaart, op wens van Koning Leopold II met Koninklijke praal, vond plaats op 29 januari onder een nooit geziene belangstelling van de bevolking wat getuigde van de sympathie die de Prins ook in de brede lagen van de bevolking genoot. De doodskist werd gedragen door onderofficieren van het Regiment Karabiniers door heen een lange Karabiniers erehaag. Hier te Laken werd de lijkst overgenomen door Karabiniersofficieren en in de crypte, die we weldra met volle eer zullen bezoeken, neergezet.

Prins Boudewijn werd opgevolgd door zijn jongste broer Albert I die na de dood van Koning Leopold II op 23 december 1909 Koning der Belgen werd.

Op 21 juli 1930 mocht het Regiment de naam dragen van Regiment Karabiniers Prins Boudewijn, een beslissing van Koning Albert I, dit ter nagedachtenis aan zijn broer.

Prins Boudewijn wordt door ons beschouwd als één van de belangrijkste "koppeltekens" tussen onze beide "moederregimenten", daar Z.K.H. tot zijn bevordering tot luitenant (26 december 1888) in het elite Regiment Grenadiers diende en nadien het Regiment Carabiniers vervoegde en dit tot zijn overlijden. Ook is het een uiting dat het "fusieregiment" de tradities van de nauwe verbondenheid van beide moederregimenten met het Koningshuis in ere houdt.

Het huidige bataljon Carabiniers Prins Boudewijn heeft langs de ene kant de eer om volgende Koningen in haar rangen te hebben gehad: LEOPOLD II, Kroonprins BOUDEWIJN, ALBERT I en LEOPOLD III. Aan de andere kant werd het bataljon uitverkoren voor de eervolle maar droeve taak de begrafenis van Kroonprins BOUDEWIJN, Koning ALBERT I, de zeer geliefde Koningin ASTRID, Koningin ELISABETH, Koning LEOPOLD III en Koning BOUDEWIJN te begeleiden.

Onlangs nog legde Prins AMADEO, Prins van België Aartshertog van Oostenrijk - Este, Prins van Oostenrijk, Prins van Hongarije en Bohemen, zoon van aartshertog Lorenz van Oostenrijk - Este en Prinses Astrid van België

Mijne Heren mag ik u in naam van de Korpscommandant, uitnodigen uit respect voor dat waarvoor we staan, uit respect voor ons Koningshuis en als eerbetoon voor Prins Boudewijn recht te staan, de houding aan te nemen en het nationale volkslied luid te zingen.

WAAR EN WANNEER CARABINIERS NA 45 GESCHIEDENIS SCHREVEN ?

INLEIDING

De tweede wereldoorlog 1940-1945 heeft oneindig veel slachtoffers geveerd, zowel militairen als burgers, zowel in Duitsland als in de andere Europese landen, inclusief bij ons !

Toen zei men "nooit meer" ! En inderdaad zijn we (bij ons!) na 45 wat gespaard gebleven in oorlogsevenementen, ondanks onder andere de oorlog in Korea en enkele gevaarlijke politieke knelpunten tussen Sovjet Rusland en de westerse mogendheden . De Carabiniers NA 45 hebben zich dus volledig en in alle kalmte kunnen wijden aan de paraatheid van hun Regiment .

Doch de tweede wereldoorlog had een andere consequentie : bijna alle koloniën wilden hun volledige vrijheid bekomen ,ook ons Belgisch Congo .Echter iets later dan de meeste andere landen ,maar tegen het einde van de vijftiger jaren werden zekere Congolese politici ongeduldig zodat de Belgische regering onverwijld en in versneld tempo besliste de onafhankelijkheid aan Congo te verlenen op 30 Juni 1960 .

POLITIEKE SITUATIE IN CONGO.

De voorbereiding van die overdracht werd ,door gebrek aan tijd, zowel door de Belgische regering , als door de Koloniale autoriteiten, als door de nieuwe Congolese instituten ,volledig verwaarloosd . De situatie liep overal uit de hand en aangezien de blanke bevolking (men schatte op meer dan 100.000 personen waarvan ongeveer 80.000 Belgen) toch nog werkzaam bleef in het land ,werden er toch veiligheidsmaatregelen genomen, althans op militair gebied .

BEDOELING;

Huidige tekst is niet bedoeld om de historiek van de volledige interventiemacht te schrijven doch slechts om de marcompagnie van de Carabiniers in Congo 1960 in een ruimer kader van de operaties te plaatsen, dat aldus een beter inzicht moet geven van de problemen die zich stelden .

DE BELGISCHE INTERVENTIEMACHT.

De twee Belgische militaire basissen KITONA en KAMINA bleven voorlopig, tot zelfs na de overdracht ,in handen van België en buiten het personeel van deze basissen werd deze nog aangevuld met para en commando troepen . Doch de toestand in onze kolonie verergerde met de dag. Het koloniaal leger (Force Publique) had het buitengewoon druk om in het ganse land de orde te handhaven.

De Belgische regering besloot dan ook,uit veiligheidsredenen ,tot de oprichting van marscompagnies die werden geput uit verschillende bataljons . Drie van deze marscompagnies werden al een drietal maanden vóór de onafhankelijkheidsdatum naar Congo gestuurd en in de basissen van Kamina en Kitona ondergebracht . Wat de marscompagnie van de Carabiniers betreft verwijzen we naar de historiek die door Albert Hendrickx samengesteld en gedrukt werd en op aanvraag, voor een luttele som kan bekomen worden.

Volgens zekere bronnen zouden er 26 marscompagnies de overtocht naar Congo uitgevoerd hebben .Paracommando troepen, vliegveldverdedigingseenheden, en afdelingen van de luchtmacht en de zeemacht vulden deze eenheden aan .

Men schatte het totaal manschappen op 10.000 militairen .

Voor de marscompagnies werd dit dus een specifieke ,unieke, en een zeer ongekende opdracht, waarvoor deze troepen niet voorbereid waren ! Laat ons herinneren, dat tijdens de koloniale periode , men het absoluut noodzakelijk vond aan ambtenaren en militairen een voorbereidende cursus van drie maanden te laten volgen . En terecht, want eens ter plaatse was er nog zoveel te leren.

De marscompagnies hadden dus nog een drietal maanden om wat kennis op te doen over Congo !

Geografische gegevens (de oppervlakte van Congo bedraagt 80 maal deze van België en vier maal deze van Frankrijk, wat een idee geeft van de uitgestrektheid van dit land), het tropisch klimaat, het leger, de inlandse bevolking en levenswijze, de communicatiemiddelen (wegen, luchthavens,vervoer langs de waterwegen), tropische ziekten en algemene gezondheidszorg en in het bijzonder aanpassing van de blanken aan het klimaat en de te nemen voorzorgen hiervoor, principes over de ordehandhaving en dergelijke meer! Een gans programma .

Bij hun vorming kenden de marscompagnies noch hun opdracht, noch de plaats waar ze zouden ingezet worden. Ten Zuiden of ten Noorden van de evenaar, in Leopoldstad of Stanleystad of Elisabethstad ? Min of meer 1500 Km van de ene stad naar de andere !!

Op het eerste zicht lijkt de volledige interventiemacht een grote macht te vormen ,doch eens al deze eenheden verspreid in de gevaarlijkste zones van dit onmetelijk land had elke operationele eenheid wel een zeer ruim actieterrein.

Zo werden de Carabiniers ondergebracht in de groepering Leo, naar de naam van de hoofdstad Leopoldstad (nu Kinshasa) en onder operationeel commando van het 5 Bn Cdo geplaatst samen met enkele andere marscompagnies (Het 5Bn Cdo was bijna volledig samengesteld uit wederopgeroepen) . Doch in werkelijkheid bleven de Carabiniers zeer onafhankelijk bij het uitvoeren van hun opdrachten .

Leopoldstad (de hoofdstad) was in feite het uitgangspunt en de bron van alle onlusten die zich na de onafhankelijkheidsproclamatie van 30 Juni 1960 ontwikkelden . Ook de muiterij van het Congolees leger vond haar oorsprong in de politieke sfeer van de hoofdstad.

DE TE VOORZIENE , BIJZONDERSTE HINDERPALEN

- Het Congolees Leger.

Tijdens de periode voorafgaand op de onafhankelijkheid werd het Congolees leger (toen Force Publique geheten) zeer dikwijls ingezet om de orde in het land te bewaren,wat geen gemakkelijke klus was wegens de verhitte politieke atmosfeer . Het moreel van deze troepen werd hierdoor fel aangetast en speelde een aanzienlijke rol bij de muiterij .

Nochtans bleven zekere eenheden nog goed georganiseerd na de muiterij ondanks ze hun Belgische chefs verloren. In elk geval waren ze goed opgeleid, goed bewapend, en fysisch sterk . Bovendien was het voor hen een grote troef in eigen land te mogen opereren .

Een niet te verwaarlozen tegenstrever.

-De Congolese bevolking van Leopoldstad.

De boulevard Albert I splitste de stad grosso modo in twee belangrijke delen : ten Noorden de blanke bevolking met de koloniale instituten, de ambassades en dergelijke; ten Zuiden de Congolese gemeenten en het militair kamp.

Door de buitengewone verwarring ontstaan in de politieke partijen, in de parlementaire en regeringskringen werd de cohesie zoek,waardoor het land na 30 Juni niet meer bestuurbaar werd, met alle gevolgen hieraan verbonden

-De organisatie van de interventiemacht

-Het op punt stellen van de organisatie van de interventiemacht rekening houdend met de grote diversiteit van de verschillende wapens .Ook de commandoketen diende men te herschikken om het geheel operationeel te maken . Er moest rekening gehouden worden met de commandoketen van de basissen, met deze van de grote eenheden en met versterkingen in stafofficieren zoals bijvoorbeeld de aankomst van Maj SBH ROMAN die na enkele dagen de verantwoordelijkheid kreeg van de operaties in de groepering Leo.

-De blanke bevolking

100.000 personen ,verspreid over het ganse grondgebied, moesten opgezocht worden, in veiligheid gebracht, vooral daar waar muiters aanwezig waren . Daarna moesten ze overgebracht worden naar veiliger oorden .

DE GEBEURTENISSEN VANAF DE ONAFHANKELIJKSOVERDRACHT ;

Op 30 Juni en nadien was het overal hommeles. Inlandse ambtenaren, soldaten en gegradueerden waren boos omdat ze geen promotie bekwamen zoals anderen die parlementair en zelfs minister, kolonel of generaal werden. Er ontstond muiterij in het leger waar de meeste Belgische Officieren en Onderofficieren van hun functie ontheven werden.

De blanke bevolking werd mishandeld , blanke vrouwen werden verkracht . Dat kon een groot drama worden !

Het werd dus het sein om dringend de marscompagnies naar Congo over te brengen .

HET VERTREK VAN DE CARABINIERS

Toen de Carabiniers in Siegen de order kregen zich klaar te maken voor het vertrek naar Congo, moest ineens alles zeer vlug gaan . Inderdaad werd de toestand er dramatisch en moest er dringend ingegrepen worden . Doch België mocht, na de onafhankelijkheid geen troepen naar Congo zenden zonder toelating van de Congolese regering . Maar noch de President, noch de Eerste Minister bleven onbereikbaar zodat België toch een beslissing moest nemen, zonder deze toelating ,wat natuurlijk wat tijd vergde . Zodat het ganse gebeuren onder het teken stond van de factor “TIJD” .

Reis naar Brussel, uitdeling tropische kledij ,naar Zaventem , inscheping en vertrek, alles in snel tempo .

12 Juli landing in Kitona .

De 13 Cie Para-comdo en 1Pl van 1 Para waren er TOEN al ! 5Bn Cdo kwam intussen ook in Kitona aan .

Dezelfde namiddag werden we reeds op preadvies geplaatst voor een dringend vertrek naar Leopoldstad, maar dit ging niet door. Toch een nachtje rust. Van een aanpassing gesproken! Doch s'anderendaags s'morgens vroeg was het zover en werd het vertrek werkelijkheid.

DE OPERATIES IN LEOPOLDSTAD ;

13 Juli

inscheping, een vlucht van 400 Km, landing in Ndjili (luchthaven van Leopoldstad) all round verdediging ,samen met Para-commando troepen.

Tijdens onze vlucht hadden lokale Belgische Para's enkele muiters in de gebouwen van de vlieghaven moeten verjagen . Een klein gevecht had daar vlug orde in gebracht .

DOELEN VAN DE OPERATIE

Het hoofddoel bestond er in de blanken op te zoeken,ze te beschermen en ze naar veiliger oorden over te brengen. Voor de groepering Leo moesten ze overgebracht worden naar de luchthaven of naar de “beach”, hetzij de inschepingskaai aan de Congostroom voor de overtocht per boot naar Brazzaville.

Om dat te kunnen verwezenlijken in een voor ons ongekende stad in volle oproer, moesten volgende conditiens vervuld worden:

1. De luchthaven volledig beveiligen met inbegrip van de petroleuminstallaties (Socopetrol geheten) die zich op enkele kilometers bevonden en hoogst belangrijk waren voor de in gang zijnde luchtbrug. Ook het transport van de tankwagens moest beveiligd worden .
2. De stad gedeeltelijk onder controle plaatsen en in het bijzonder de Albert I laan, 5 km lang, met talrijke vitale punten
3. Het Congolees leger vastzetten in hun kampen (kazernes) zodat hun alle bewegingsvrijheid ontnomen wordt .

Alle marscompagnies van de groepering Leo werden onder operationeel bevel geplaatst van het 5 Bn Cdo doch voor de Carabiniers gold dit hoofdzakelijk voor de orders en het bepalen van de sectoren . Voor de uitvoering bewaarden ze een grote onafhankelijkheid.

Niettemin kregen de Carabiniers regelmatig orders van verschillende chefs, naargelang de vordering van de operatie

13 Juli werden de Carabiniers op de luchthaven afgelost door een Cie 12 Li .

Ook het 5 Bn Cdo bleef in verdediging op de luchthaven.

De Carabiniers moesten Socopetrol bezetten , doch daar aangekomen werden ze verrast door een Pl Congolezen . De Cie werd er ontplooid, een vuurbasis opgesteld . De Congolezen werden onmiddellijk ontwapend, gevangen genomen en afgevoerd. Het was een snel en keurig uitgevoerde operatie . Nochtans leken de Congolezen nog goed georganiseerd, bewapend en goed bevolen door een gevormde pelotonscommandant.

14 Juli terug naar de luchthaven.

Een Pl werd achtergelaten om de petroleuminstallaties te beveiligen .

De Carabiniers losten het 5 Bn Cdo op het vliegveld af . De commandos trokken de stad in.

We leverden ook veiligheidsescortes voor tankwagens naar de luchthaven .

16 Juli

Ook de Carabiniers trokken de stad in om twee vitale kruispunten te bezetten op de Albert I laan die , zoals elders beschreven van vitaal belang was . De volledige laan moest beveiligd worden door de groepering Leo. Dezelfde dag andere orders, weer verplaatsing om twee andere kruispunten te

bezetten . Het Pl achtergelaten bij de petroleuminstallaties werd afgelost en vervoegde de Cie . Ze moest de “beach” (inschepingskaai) bezetten en beveiligen . .

18 Juli

De Cie was nog altijd op de Albert I laan, maar rechtover de toegangslaan naar het militair kamp . Om 01.00 Hr O groep. Verdediging van de Cie werd versterkt met Energa en blindicide, want er werd een aanval van de Congolese troepen verwacht ! Wat werkelijk zo was, want hun voertuigen kwamen in zicht, juist rechtover de stelling van de Carabiniers, aan de overkant van de Albert I laan maar maakten rechtsomkeer!.
Dezelfde dag, weer verplaatsing om stellingen van de commandos in omgeving station over te nemen. De commandos moesten terug naar de luchthaven !

19 Juli

Nieuw order om luchthaven te vervoegen maar werd onmiddellijk ingetrokken om nieuwe kruispunten, ditmaal tegenover Congolese gemeenten, te bezetten. Hier ook werd met een aanval bedreigd die echter niet uitgevoerd werd.

21 Juli

UNO troepen nemen de stad in . Einde van de Belgische operaties .
De Carabiniers vervoegen terug Kitona .

BESLUIT

Toen de marscompagnies in Congo aankwamen was het land praktisch in oproer .In Leopoldstad leek dit ook zo !

Negen dagen later werd de rust in de hoofdstad hersteld . Het Congolees leger werd in zijn kantonnementen verdreven, de burgerbevolking werd afgescheiden van de blanke wijken . en leek ook af te wachten wat er zou gebeuren .Het resultaat was verbluffend, in zo korte tijd. Tactisch was de operatie een opeenvolging van aanval, verdediging, constant bezetten van vitale punten, wat een indruk van macht gaf. Een vloedgolf ! Nochtans moest alles in grote snelheid uitgevoerd worden, zonder de minste mogelijkheid een verkenning uit te voeren , dat in een ongekend land, in een ongekende stad en zonder goede kaarten . De interventiemacht zelf leek verrast over deze positieve resultaten.
De Carabiniers hebben hun taken zeer zorgvuldig uitgevoerd met grote kalmte en grote tuchtzin tijdens de gevaarlijke ogenblikken . Het was misschien toeval maar zij hebben een hoofdrol gespeeld tijdens deze operatie.

ZIJ SCHREVEN GESCHIEDENIS !!

Men kon nu in alle rust de duizenden vluchtelingen ontzetten en overbrengen naar België of naar Brazzaville.

Toen even later , op 21 Juli ,UNO troepen de Belgische eenheden moesten aflossen, was de situatie volledig opgeklaard in bijna alle provincies van Congo ; in Leopoldstad kon men reeds vrijuit bewegen!

We mogen dit verbluffend resultaat als een werkelijke krachttoer beschouwen enerzijds vanwege de leidende officieren, als van de eenheden zelf.

Ongelukkiglijk was dit ten koste van 58 mensenlevens bij de interventiemacht .

Hoe spijtig dat de internationale gemeenschap daar niet verder op heeft willen bouwen ! Zeer snel werden UNO troepen naar Congo overgebracht om de Belgische interventiemacht af te lossen . UNO troepen helemaal niet voorbereid op deze situatie !

Hoe anders had de nieuwe Republiek zich dan ook in betere omstandigheden kunnen ontwikkelen .

januari 2014

Aimé De Camps

Face-Book groep

Onder de naam van “ Vriendenkring Carabiniers en Carabiniers-Grenadiers” hebben we een face-book groep gemaakt. Deze groep is voorbehouden aan leden van onze vereniging en is bedoeld om tezamen met de Carapat contact te houden met elkaar, om foto's, nieuwtjes (prettige en minder prettige), evenementen en alles wat interessant is en relevant voor onze vriendenkring te plaatsen.

Om dit alles in goede banen te leiden is er ook een beheerder aangesteld (ondergetekende) die erop zal toezien dat de enkele regeltjes hierna vermeld worden toegepast. Dit om te vermijden dat zaken worden geplaatst die niets met onze vriendenkring te maken hebben of kwetsend zijn voor andere leden, we zijn tenslotte een vriendenkring.

Enkele regeltjes:

-Deze groep is voorbehouden aan leden van de vriendenkring, iedereen mag vrienden voorstellen, maar enkel leden zullen worden toegelaten.

-Om lid te kunnen worden moet je een eigen face-book pagina hebben op eigen naam en met jouw (min of meer) recente profielfoto.

-Reclame, kopen en verkopen en andere commerciële berichten, foto's die niet relevant zijn voor de vriendenkring zullen door de beheerder verwijderd worden.

Je kan in het vak evenementen alle activiteiten die in jullie afdeling plaats hebben plannen, mensen uitnodigen en de nodige informatie plaatsen. Verder is er plaats voorzien om bestanden te plaatsen en berichten te schrijven.

Wat betreft foto's zal de beheerder per afdeling een fotoalbum maken en individuele foto's erin plaatsen, of je maakt zelf een fotoalbum die je zelf samenstelt en plaatst. Graag bij elke foto een kleine tekst, van waar en wanneer en bij welke gebeurtenis die is genomen, en als het kan met namen erbij (het zogenoemd taggen).

Ik hoop van harte dat jullie massaal zullen gebruik maken van deze face-book groep, om zo de doelstellingen van onze vriendenkring nog méér te benadrukken.

Voor bijkomende inlichtingen mag je me altijd contacteren op:

serge.vanooteghem@hotmail.com

Serge Vanooteghem

In en rond het regiment.

Het effectief van het regiment ziet er uit als volgt (bij benadering) 34 Offr, 113 Ooffr, 313Vrijwilligers op voorziene 33 Offr, 127 Ooffr, 401 vrijwilligers.

De opdracht EUBG (European Union Battle group) overheerst 2014. deze Battle Group bestaat uit een Commando met gemengde staf (BE en FR), een Cie MPPV (Multi Purpose Vehicles)Car, een Cie DF (Direct fire) Bevr, Een Cie diensten met een Pl Maint, een Pl Supply (bevoorrading), een Det Sniper (Scherpschutters) en een Pl verkenners, en een Pl Mor. De organisatie van de Commandopost Regiment ziet er dan ook omvangrijk uit rekening houdend met alle mogelijke versterkingen (Luchtsteun, Geniesteun, medische steun , verbindingsofficieren, specialisten transmissies).

De training en onderricht zijn dan ook volledig op die opdracht geöriënteerd. In september tot december van het voorbije jaar is geaccentueerd op de Cie training, Januari tot juni 2014 is toegelegd op echelon bataljon en Battle Group, met een international evaluatie, juli tot december 2014 staat het Regiment in stand by, d.w.z. dat men klaar moet zijn om zo nodig uit te rukken.

Onder impuls van de vorige korpscommandant werden de banden met het Duitse peterbataljon , het 231^e Gebirgjägersbataljon terug aangehaald. Zo werd de huidige korpscommandant uitgenodigd op de bevelsovername in Bad Reichenal. Er wordt een plechtigheid overwogen om de 50 jarige Verbodering te vieren. Momenteel is dat nog in een planningsfase.

WP